

/ Reverendum Patrem de Canillac abeuntem dimisimus, Cardinalis
Ill^{me} et Reverendissime, pro mea quidem peculiari consolatione non
lubenter, pro communi vero Ecclesiae bono non invitatus. Propter rei
difficultatem non despero: est enim tam facilis ut non possit desi-
5 derari amplius. Sed timeo ne qui auctoritatem habent, alio intenti
nostris precibus nullum relinquant locum, nisi V.D.R. et Illma sui-
que similes adiuvent. Non est quod V.D.R. et Ill^{mae} omnia singilla
tim exponam, praesertim cum id egerim in litteris quas ad suam San-
ctitatem mitto, et R.P. de Canillac ad V.D.R. et Ill^{mam} possit viva
10 voce referre melius quam ulla epistola explicari possit. Quam pro-
pensus est Patriarcha Constantinopolitanus erga Romanam ecclesiam:
quid cum eo agendum: quid de Graecorum educatione non suspecta Tur-
cis et Graecis: quid de missione in Aegyptum, in Mongoliam ut vo-
cant ubi catholici sunt sine ullo sacerdote: quid de nostris reli-
15 giosis et aliis quibusdam rebus, quarum narrationem huius patris
prudenter remitto. Si unquam V.D.R. et Illma aliquod pium opus ag-
gressus est, si unquam Ecclesiae bono ex animo inservivit, si salu-
tem animarum et peccatorum conversionem promovendam curavit, huic
negotio impensius incumbat obsecramus, unde tanta Ecclesiae utili-
20 tas dependet et tot mille hominum salus qui ex hoc nefario schis-
mate eripientur. Pera. Pridie Cal. Februarii anno Domini 1613.

Addictiss et obsequentissimus ~~Achille de Harlay~~

[Achille de Harlay]